

VINCZE TAMÁS

főiskolai docens
Nyíregyházi Egyetem, Alkalmazott Humántudományok Intézete,
Pedagógia és Andragógia Intézeti Tanszék
University of Nyíregyháza, Institut of Pedagogy and Andragogy
vincze.tamas@nye.hu

HIÁNYZÓ TÁRGYI FELTÉTELEK EGY ÚJ FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNY ELINDULÁSAKOR

A tanítóképzés történetével foglalkozó hazai irodalomban elég sok szó esik arról, milyen nehéz volt az induló felsőfokú tanítóképzés személyi feltételeit biztosítani 1959-ben. Való igaz, kevés volt az olyan oktató, aki tanítóképzős tapasztalatokkal is rendelkezett és az új felsőoktatói szerepben is helyt tudott állni (pl. kutatómunkát végzett, rendszeresen publikált). Arról viszont alig írnak a felsőfokú tanítóképzés hajnalát bemutató tanulmányok, hogy a személyi feltételek kedvezőtlenlensége mellett a tárgyi feltételek hiánya is problémákat okozott a felsőfokra való áttérés évében és még azt követő egy évtizedben is. A jelen írásban egy olyan levél szövegét mutatjuk be, amelyet a nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézet vezetői az új rendszerű tanítóképzés első tanévében az MSZMP Szabolcs-Szatmár megyei Végrehajtó Bizottságához intéztek. Ez a levél nem pusztán segélykérés volt, hanem egyben helyzetjelentés, a tárgyi erőforrások leltárba vétele, a hiányok megállapítása és felsorolása. Lehet úgy is tekinteni erre a levélre, mint egy fényképfelvételre, amely nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézet működésének legelső évébe, hőskorába is bepillantást nyújt, legalábbis kiderül belőle, hogy milyen körülmények között, milyen helyiségek és eszközök birtokában indult meg a magasabb szintre emelt és tartalmilag is jelentősen átalakított képzés egy vidéki városban.

Kulcsszavak: tanítóképzés története, intézménytörténet, tárgyi feltételek, Nyíregyháza.

THE ABSENCE OF TANGIBLE ASSETS AT THE TIME OF LAUNCHING A NEW INSTITUTION OF HIGHER EDUCATION. In the literature of the history of primary- and secondary-school teacher training relatively much discussion can be found pertaining to the difficulties of securing the required human resources of start-up institutions in 1959. It is certainly true that the availability of educators with sufficient teacher-training experience in addition to the requirements of the newly established institutions – such as research and systematic publication – tended to be virtually nonexistent. Moreover, when we consider studies pertaining to the dawning of higher education, the fact is hardly ever considered that the unfavourable conditions relating to human resources impacted adversely on tangible assets at the time the new college was founded, and this tendency

Beérkezett: 2021. 02. 15.
Közlésre elfogadva: 2021. 05. 15.
Copyright GERUNDIUM

continued to prevail for more than a decade. The present argument includes the text of a letter which the management of the College of Nyíregyháza addressed to the executive committee of Szabolcs-Szatmár County's party organization. The letter includes a progress report of the first year of the operation of the new institution. It is more than a request for assistance, it is also the entry of items in the inventory, the confirmation, registry, and the enumeration of shortfalls and results. As such, it offers a meaningful background against which an average regional, college-level institution of teacher training could develop. It can also be read as a photographic exposure or a revealing glimpse at the heroic early stage of the College's existence.

Keywords: history of teacher training, history of institutions, tangible assets, Nyíregyháza

1959-ben, a felsőfokú tanítóképzés elindulásakor, az új felsőoktatási intézmények többnyire az elődintézményük épületében (egy korábbi középfokú tanítóképző falai között) kezdték meg munkájukat. Egy középiskola helyiségigénye nyilván már akkor is teljesen más volt, mint egy felsőoktatási intézményé, így hamarosan megmutatkozott az új intézmények működéséhez szükséges tárgyi feltételek elégtelensége. Elég, ha csak arra gondolunk, hogy míg egy középfokú tanítóképzőben általában egyetlen nagyobb méretű tanári szoba állt a pedagógusok rendelkezésére, addig a felsőfokú tanítóképzőben már szakcsoporti rendszerben dolgoztak az oktatók, és az egyes szakcsoportok oktatóit külön tanári irodákban volt célszerű elhelyezni. Ideális esetben a szakcsoportvezetők ugyancsak rendelkeztek saját irodával.

A felsőfokú tanítóképzés bevezetése ugyan nem egyik napról a másikra történt, hanem egy többéves előkészítő folyamat eredményeként született meg a képzés szintjének emeléséről intézkedő törvényerejű rendelet, ez a folyamat azonban néhány olyan váratlan, hirtelen változást, irányváltást is tartalmazott, amelyek felkészületlenül érték a reform előtt álló képző intézményeket.

Az egyik ilyen hirtelen hozott döntés a képzési időt érintette, ugyanis a felsőfokú képzés előkészítői jó ideig az érettségire épülő kétéves időtartamú szakmai felkészítés megtervezésén dolgoztak. Az 1938-as tanítóképzési reform kidolgozói is kétéves tanítóképző akadémiát álmodtak meg, igaz, ez az intézmény nem épülhetett ki a háborús helyzet miatt, a reform 1941-ben elakadt. Amikor azonban az 1950-es évek közepén újra terítékre került a tanítóképzés felsőfokúsításának a kérdése, az előkészítő szakmai diskurzusok résztvevői az 1938-as modellben szereplő kétéves tanítóképző akadémiát tekintették tárgyalási alapnak, ennek a megvalósításáról, tantervéről, tantárgyairól vitatkoztak. Még a kétévesnek tervezett intézmény elnevezése is az 1938-as modell meghatározása szerint alakult, „akadémiaként” emlegették az előkészítés alatt álló felsőfokú tanintézményt. Amikor 1957 októberében a kétéves óvónő- és tanítóképző akadémia tervezete az országgyűlés kulturális bizottsága elé került, az Országos Előkészítő Bizottság tagjai meg voltak győződve arról, hogy jó munkát végeztek, és már csak apró simítások, finomítások várnak a tervezetként benyújtott anyagra, ám meglepődéssel vették tudomásul, hogy a döntéshozók három évben kívánták meghatározni az érettségire épülő

tanítóképzés idejét. Ez a korábbi tervezetek teljes átdolgozását igényelte, új tantervi hálót kellett összeállítani, kiegészített és megváltoztatott tantárgyi struktúrával. A különböző fórumokon történt újabb megvitatás során az új intézmény megnevezése is módosult, akadémiából felsőfokú intézet lett, s külön intézménybe került az eredetileg egy intézménytípus égisze alá tervezett óvónő- és tanítóképzés.¹

A másik jelentős változás a képzést indító intézmények számában történt. A minisztérium eredetileg nyolc felsőfokú tanítóképző felállítását tervezte, s azoknak a városoknak a köréből, amelyekben ilyen intézményeket el kívántak helyezni, a nagy tanítóképzési hagyományokkal rendelkező Nyíregyháza kimaradt. Szabolcs-Szatmár megye politikai és tanügyigazgatási vezetői azonban nem nyugodtak bele a döntésbe, fellebbezést küldtek a minisztériumhoz. Az intervenció sikeresnek bizonyult, Nyíregyházát is beemelték – Budapesthez és Győrhez hasonlóan – az új intézetek székhelyéül kijelölt városok sorába. Így emelkedett az új képzőintézmények száma tizenegyre², bár az 50-es évek végén úgy tűnt, hogy még ennyi felsőfokú tanítóképző is nehezen tudja kielégíteni az ország tanítósükségletét.³

Az alábbiakban egy olyan levél⁴ teljes szövegét közöljük, amelyet a Nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző vezetősége intézett az új intézmény első tanévében (1960 márciusában) az MSZMP Szabolcs-Szatmár megyei Végrehajtó Bizottságához. A levélben a párt támogatását kérték a képzés tárgyi feltételeinek biztosításához, az épületeik bővítéséhez, fejlesztéséhez. Azért is jelentős ez a dokumentum, mert pontos látetelet nyújt arról, mi minden hiányzott a megfelelő színvonalú oktatás biztosításához a mindössze hét hónapja működő intézményben. A vezetőség helyzetjelentéséből és segítségkéréséből kiderül, hogy felsőfokú képzéshez méltatlan, szegényes körülmények között kellett elindítani az új rendszerű tanítóképzést a Nyírség fővárosában.

Mielőtt még azonban a levél szövegére rátérnénk, kicsit részletesebben is bemutatjuk, milyen helyszínen és épületekben működött az új intézmény Nyíregyházán. Az új felsőfokú tanítóképző a Bethlen (akkor: Zsdanov) utca 39. és a Búza utca 2., 3. és 5. szám alatti épületeket kapta meg. Ezek az államosítást megelőző időszakban a Leánykálvineum tulajdonát képezték, s már az elindulás előtt látszott, hogy a Zsdanov utcai

tanulmányi épület, valamint az azzal egy telken álló Búza utcai kollégium és gyakorlóiskola nem tud elengedő helyiséget biztosítani a felsőfokú képző oktatói állományának és diákságának kényelmes elhelyezéséhez. Sárdi Béla a tanítóképzés felsőfokúvá válásá-

¹ PORZSOLT István, „Adalékok tanítóképzésünk felsőfokúvá válásának előtörténetéhez”, in *Húszéves a felsőfokú tanítóképzés* (Nyíregyháza: Bessenyei György Tanárképző Főiskola, 1979), 48–57.

² Felsőfokú tanítóképző intézet létesült Budapesten, Esztergomban, Győrött, Kaposváron, Szombathelyen, Baján, Szegeden (ez néhány év múlva megszűnt), Jászberényben, Sárospatakon, Debrecenben és Nyíregyházán.

³ SZABÓ József, „Adalékok a nyíregyházi tanítóképzés alakulásához”, in *A tanítóképzés múltja és jelene 1914–2004* (Nyíregyháza: Krúdy Könyvkiadó, 2005), 52–61.

⁴ A levél a Nyíregyházi Egyetem Irattárában található, a Felsőfokú Tanítóképző anyagai között, az 1960-as dossziében, 88/1960-as iktatószám alatt. A dokumentum egy négylapos gépiratból és az azt kiegészítő egylapos (kétoldalas), ugyancsak gépiratként csatolt mellékletből áll.

nak huszadik évfordulójára írt tanulmányában a képző tanulmányi épületéről azt írta, hogy kifejezte a tanítóóság történelmi szegénységét, s bár mindenkinek nagyon kedves, de kicsi és rosszul felszerelt épület volt. „A »szegénység szépsége« nosztalgijának, s az épülethez tapadó, mindig megszépítő emlékképeknek szubjektíve valóban van létjogosultsága – írta –, de »ha levetkezzük a lélek szűrőhímvégeit«, el kell ismernünk, hogy a felsőfokú tanítóképző vezetői kezdettől fogva többször foglalkoztak új intézmény építésével, hiszen a meglévő a szükséges átalakítgatások ellenére is szűknek, korszerűtlennek, elégtelennek bizonyult.”⁵

Ha végigolvassuk a felsőfokú képző működésének első néhány tanévében készült igazgatói beszámolókat, feltűnik, hogy rendre előkerülnek bennük az épület szükségességére vonatkozó panaszok és a korszerűsítésre, bővítésre irányuló tervek. Az 1960/61. tanévet lezáró igazgatói jelentésben már elég nagyszabású tervek körvonalazódnak. A következő elképzeléseket vázolta Adriányi László ebben a dokumentumban:

„Az intézetünk jó rendeltetészerű működéséhez és fejlődéséhez föltétlenül szükséges épületbővítés ügye, terv készítése és tervhitelezése folyamatban van. Gazdasági igazgatónk sokat fáradozik ennek a fontos szükségletnek megfelelő kielégítése érdekében. A gyakorló iskolai és kollégiumi épület összeépítése van tervbe véve 2 emelet magasságban. Az intézeti épületet és a kollégiumot összekötő folyosó bővítésre, korszerűsítésre kerül a kollégiumi kazánház és széntároló építésével összefüggésben.”⁶

A két évvel későbbi, 1963-as igazgatói jelentésből már derül ki, hogy ez az épületbővítési terv nem valósulhatott meg, mert nem értett vele egyet a minisztérium. A minisztériumi bizottság más javaslattal állt elő. Erről a következőket olvashatjuk ebben a beszámolóban:

„Az építkezési tervezés folyamatban van a minisztériumban; nem a kollégiumi és gyakorlóiskolai épület összeépítését tartotta célszerűnek a minisztériumi bizottság, hanem új, 200 fős női kollégium felépítését intézetünk mellett. A telket 3 kis épület szanálása révén a város biztosítja, amint a hivatalos felszólítást erre vonatkozólag a minisztérium illetékes ügyosztályától megkapjuk. Előreláthatólag 1967 őszére épül majd fel a kollégiumi épület.”⁷

⁵ SÁRDI Béla, „A nyíregyházi tanítóképzés 20 éve /1959-1979/”, in *Húszéves a felsőfokú tanítóképzés*, 17–33 (Nyíregyháza: Bessenyei György Tanárképző Főiskola, 1979), 26.

⁶ ADRIÁNYI László, „Beszámoló jelentés az intézet 1960/61. tanévi munkájáról.” Nyíregyházi Egyetem Irattára, Felsőfokú Tanítóképző anyagai, 1961-es dosszié, 15 lapos gépirat, 14–15.

⁷ ADRIÁNYI László, „Beszámoló jelentés az intézet 1962/63. tanévi munkájáról.” Nyíregyházi Egyetem Irattára, Felsőfokú Tanítóképző anyagai, 1963-as dosszié, 14 lapos gépirat, 14.

Ez a szép terv sem valósult meg, csupán kisebb felújításokat tudtak végezni a felsőfokú tanítóképző épületein. De ekkor már működött a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola, amelynek 1968-ra elkészült a két új kollégiuma. Így a felsőfokú tanítóképző elavult kollégiumi épülete szükségtelenné vált, s az 1968/69-es tanévvel kezdődően meg is szűnt az önálló tanítóképzős kollégium. A felsőfokú tanítóképző hallgatói a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola kollégiumába, amely egy rövid időre a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola és Tanítóképző Intézet Diákotthona nevet vette fel.

Úgy gondoljuk, a fentebb bemutatott háttér ismeretében az 1960-as levél kevésbé részletezett és kifejtett utalásai is értelmet nyernek a tanítóképzés történetét felületesebben ismerő olvasók számára.

A nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézet vezetősége által megfogalmazott levél (valamint az ahhoz csatolt melléklet) teljes szövege a következő:

Felsőfokú Tanítóképző Intézet Igazgatósága

Nyíregyháza, Zsdánov u. 39.

Telefón: 13-44

Tárgy: A Nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézet fejlesztése.

Melléklet: 1 drb.

Magyar Szocialista Munkáspárt

Szabolcs-Szatmár megyei Végrehajtó Bizottságának,

Nyíregyháza

A Nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézet Intézeti Tanácsa nevében azzal a kéréssel fordulunk a Párt Megyei Végrehajtó Bizottságához, hogy Intézetünk fejlesztésének programját a bizottság ülésén felülvizsgálni szíveskedjék.

Szükségessé válik számunkra e kérdéssel való foglalkozás, mert épületünk jelenlegi formájában is csak a legszűkebb keretek között biztosítja az intézetünk működését. A következő iskolai évben, amikor mind a nevelői, mind a hallgatói létszám jelentősen növekszik: 15 felsőoktatási tanár helyett 21, a hallgatók nappali tagozatán 53 hallgatóval szemben 110 hallgató felvétele, a levelező tagozaton pedig 110 fő beiratkozása várható.

Ezek a nehézségek egészen leküzdhetetlenné válnak az 1961. év szeptemberére, amikor is a tanári létszám 32 főre emelkedik, a hallgatók létszáma pedig 150 főn felül lesz. A levelező tagozaton pedig 200 fő beiratkozása várható. Ezt az oktatói és hallgatói létszámot a jelenlegi épületben elhelyezni nem tudjuk. Ez fennáll a kollégiumi elhelyezésre vonatkozólag is.

Emlékeztetni kívánunk itt arra, hogy a Művelődési Minisztérium eredetileg, amikor a felsőfokú tanítóképzés problémája először került megvitatásra, a minisztérium kollégiumának tanács[ár]a Nyíregyházára – éppen az épület problémájának megoldatlansága miatt – nem akart tanítóképzőt elhelyezni. Amikor a megyei szervek indokait a Minisztertanács elfogadta, és lehetővé tette városunkban a megye országos viszonylatban is első helyen

álló tanító igényének kielégítése érdekében a felsőfokú tanítóképzés létesítését, *akkor még csak 2 éves tanítóképző akadémiáról volt szó.* A jelenlegi elhelyezést és a műszaki terveket is ennek az igénynek figyelembevételével készítették el 1957-ben, országos viszonylatban is elsőnek.

Azóta a Minisztertanács a képzési időt 3 évre emelte, tehát a mi épületünk már eleve nem felelhetett meg az újabb fejlődés szükségleteinek.

A fentiek figyelembevételével gondos felmérés alapján készítettük el e mellékelt fejlesztési tervünket, amely már a 3 éves tanítóképző helyiség igényeit foglalja magában. A kimutatásban feltüntetett hiányokat az alábbiakban indokoljuk:

Intézeti tanárok elhelyezésénél 7 helyiség-hiány mutatkozik, pedig így is 3-4 hasonló szakos tanárt helyeztünk el 1 helyiségben. Ennél több semmi körülmények között sem helyezhető el 1 helyiségben, mert a működési szabályzat [sem engedi] és az intézeti tanárokat közvetlen oktatói munkájuk mellett tudományos munka, illetve önképzés is kötelezi. Ezt a feladatot csak úgy tudják teljesíteni, ha megfelelő körülményeket biztosítunk számukra.

Levelező oktatás szerveinek 1 helyiség szükséges.

Könyvtári elhelyezésünk nem teszi lehetővé a helyi olvasószolgálat megindulását, sőt a raktározás és feldolgozás céljára is szűk. A felsőfokú intézménynél pedig nélkülözhetetlen a helyi olvasószolgálat biztosítása, ezért vettünk fel 1 olvasó és feldolgozó szobát.

Rajz és zeneszertár jelenleg nincs. A szertári anyag részben magában a rajzteremben, részben erre a célra nem alkalmas helyiségben van tárolva. Ez nemcsak [a] szertári felszerelés rongálódásával jár, de az oktatói munkát is nagymértékben akadályozza.

Előadóterem. Az intézetnek jelenleg 1 van. Ez is szükségmegoldás. A 3 évfolyamhoz, valamint a levelező oktatáshoz még 1 nagy méretű előadó teremre feltétlenül szükségünk van, mert a közös órákat annak hiányában semmi körülmények között sem tudjuk megtartani.

Csoportszoba jelenleg 5 van, de ezek közül 1 csak 12 férőhelyes, a többi meglévőben is csak 18 személyt tudunk szűken elhelyezni, de ettől függetlenül még 2 csoportszoba létesítésére feltétlenül szükség van, mert a további 2 évfolyam csoportoktatását nem tudjuk biztosítani.

Zenei szobák száma az eredeti tervben is 8 szerepelt mint szükséglet. De teljes felfejlődés után 8 helyiségre szükség van, ezért a meglévő 6 teremhez még 2 helyiség létesítése indokolt.

Kultúrteremmel az intézet jelenleg nem rendelkezik. A meglévő legnagyobb terem kénytelenek voltunk már most szükségmegoldásképpen tanulószobának berendezni. Erre a felfejlődés folyamán még fokozottabb mértékben szükségünk lesz, mert a kollégiumi elhelyezés nagyon szűkös lesz. A jövő tanítóinak a kulturális nevelői munkába való bevezetése, valamint az intézeti ünnepi alkalmak megtartása céljából feltétlenül létesíteni kell egy színpaddal és öltözőhelyiségekkel rendelkező kultúrtermet. Ezzel tanítóképző intézetünket a megye kulturális vezető központjává is tudnánk tenni.

Politechnikai oktatás céljára 2 műhelyterem és 1 szertárhelyiség létesítése volna szükséges. Ezekkel jelenleg nem is rendelkezünk, pedig a politechnikai képzésre az alsó tagozati nevelőket is kellőképpen fel kell készíteni, ezt a működési szabályzatunk is előírja.

Párt, Szakszervezet és KISZ működéséhez nélkülözhetetlen és feltétlen szükséges egy-egy helyiség biztosítása. Ezekkel a helyiségekkel az intézet jelenleg sem rendelkezik.

Kollégiumi elhelyezését a hallgatóknak a felfejlődés után csak részben tudjuk biztosítani, mert a várható 140 hallgatóból a jelenlegi körülmények között igen szorosan legfeljebb csak 100 főt tudunk elhelyezni. 40 férfi hallgató kollégiumi elhelyezése nincs biztosítva.

Tanulószoba létesítése feltétlen szükséges, mert a hallgatók rendszeres felkészülését a hálszobák várható zsúfoltsága miatt csak így tudjuk biztosítani.

Napközis csoportot jelenleg csak a tanterembe[n] tudjuk elhelyezni, ami egyrészt egészségtelen, másrészt pedig az oktatás biztosítása céljából is szükség van egy független, önálló helyiségre, mert a napközitthon az iskolából visszamaradt tanuló második otthona kell hogy legyen. Ezért erre a célra nem alkalmas padokkal berendezett tanterem.

Úttörőszobával a gyakorlóiskola nem rendelkezik, így az úttörőoktatás tanteremben folyik. Őrsi és rajfoglalkozások, valamint szakkörök számára 1 helyiséget biztosítani kell.

Könyvtárhelyiséggel a gyakorlóiskola nem rendelkezik, erre is szükség van.

Raktárhelyiségek létesítésére az állami vagyon biztonságos megőrzése és kezelése érdekében feltétlenül szükség van.

Kérjük a Párt Végrehajtó Bizottságát, hogy ügyünket tegye magáévá, és elvi határozatának meghozatalával segítse elő, hogy az illetékes szervek az intézetünk fejlesztésével kapcsolatos tervezési munkát és a fejlesztéshez szükséges anyagi fedezetet a legsürgősebben biztosítsák, hogy a létesítmények 1961. szeptemberéig elkészülhessenek, mert amennyiben ez nem válik lehetővé, úgy a tanítóképzés zavartalan biztosítása megoldhatatlan nehézségek elé áll.

A megye 15 éves kulturális tervében ugyan egy korszerű új tanítóképző épület építése szerepel, azonban a fenti szükségletek biztosítása nem halasztható ilyen távoli időpontra.

Elgondolásunk szerint az átmeneti időszakra úgy lehetne legcélszerűbben megoldani a problémát, ha a Búza utcai fronton be nem épített telekrészeket használnánk fel erre a célra. Államgazdasági szempontból ez nem jelentene felesleges kiadást, mert a tanítóképző új épületének megépítése után ezt az egész épülettömböt kulturális célra, közép vagy általános iskola elhelyezésére továbbra is fel lehet használni.

Nyíregyháza, 1960. március 21.

Karasz István
gazdasági igazgató
Adriányi László
intézeti igazgató

Melléklet.

A nyíregyházi Felsőfokú Tanítóképző Intézet fejlesztési terve.

Sorszám	Elhelyezés megnevezése	Szükséges	Van	Hiány
1.	<i>Oktatás, igazgatás:</i>			
1.	<i>Intézeti igazgató iroda</i>	1	1	–
2.	<i>Intézeti helyettes igazgatói iroda</i>	1	1	–
3.	<i>Tanulmányi vezetői iroda</i>	1	1	–
4.	<i>Iktató</i>	1	1	–
5.	<i>Levelező oktatás</i>	1	–	1
6.	<i>Pedagógiai csoport vezető</i>	1	–	1
7.	<i>Pedagógus szakcsoport tanári /3 fő/</i>	1	1	–
8.	<i>Pedagógus szakcsoport tanári /3 fő/</i>	1	–	1
9.	<i>Irodalmi szakcsoport vezető tanár</i>	1	–	1
10.	<i>Irodalmi szakcsoport tanári /3 fő/</i>	1	1	–
11.	<i>Természettudományi szakcsoport vezető</i>	1	1	–
12.	<i>Természettudományi szakcsoport tanári /3 fő/</i>	1	–	1
13.	<i>Ének-zene szakcsoport vezető tanár</i>	1	–	1
14.	<i>Ének-zene szakcsoport tanári /4 fő/</i>	1	1	–
15.	<i>Rajz kézimunka szakcsoport</i>	1	1	–
16.	<i>Testnevelési szakcsoport /2 fő/</i>	1	1	–
17.	<i>Marxizmus-leninizmus szakcsoport /3 fő/</i>	1	1	–
18.	<i>Marxizmus-leninizmus szakcsoport vezető</i>	1	–	1
19.	<i>Könyvtár-raktára</i>	1	1	–
20.	<i>Könyvtár feldolgozó</i>	1	–	1
21.	<i>Olvasó</i>	1	–	1
22.	<i>Klub-helyiség</i>	1	1	–
23.	<i>Szertár /fizika, biológia, földrajz/</i>	3	2	1
24.	<i>Szertár /rajz, politechnika/</i>	2	–	2
25.	<i>Szertár /zene/</i>	1	–	1
26.	<i>Előadó terem</i>	2	1	1
27.	<i>Csoportszoba</i>	7	5	2
28.	<i>Rajzterem</i>	3	2	1
29.	<i>Politechnikai munkaterem</i>	2	–	2
30.	<i>Zongora szoba</i>	8	6	2

31.	<i>Kultúrterem</i>	1	–	1
32.	<i>Öltöző</i>	2	–	2
33.	<i>Párthelyiség</i>	1	–	1
34.	<i>Szakszervezet</i>	1	–	1
35.	<i>KISZ</i>	1	1	–
36.	<i>Tanácterem</i>	1	1	–
37.	<i>Gazdasági igazgató</i>	1	1	–
38.	<i>Gazdasági hivatal, pénztár</i>	2	1	1
39.	<i>Raktár az anyagkezeléshez</i>	5	3	2
II.	<i>Kollégium:</i>			
1.	<i>Füti-leány tanulók hálószobái</i>	140 fő	100 fő	40 fő
2.	<i>Társalgó</i>	1	1	–
3.	<i>Olvasó</i>	1	1	–
4.	<i>Tanuló szoba</i>	1	–	1
5.	<i>Beteg szoba</i>	2	2	–
6.	<i>Felügyelő tanár</i>	2	2	–
7.	<i>Szekrény szoba</i>	3	–	3
8.	<i>Textil raktár</i>	1	–	1
9.	<i>Vendégszoba</i>	2	–	2
10.	<i>Orvosi rendelő</i>	1	1	–
III.	<i>Gyakorló iskola:</i>			
1.	<i>Tanterem</i>	10	10	–
2.	<i>Napköziotthon</i>	2	–	2
3.	<i>Úttörő-szoba</i>	1	–	1
4.	<i>Szertár</i>	1	1	–
5.	<i>Tanári</i>	1	1	–
6.	<i>Igazgatói</i>	1	1	–
7.	<i>Könyvtár</i>	1	–	1

Nyíregyháza, 1960. március hó 21.

*Karasz István
gazdasági igazgató*